

ATT HOPPA I GALEN TUNNA!

EN SYNNERLIGEN DRÅPLIG BERÄTTELSE AV
INGABRITT MÅNSSON. ÅRET ÄR 1959. HÅLL
I ER NU ! FÖR NU ÅKER VI!

År 1959 efter realexamen flyttade min mamma och jag till Ronneby. Pappa hade gått bort året innan och mamma ville tillbaka till Blekinge. Hon var född i Listerby.

Jag fick jobb som skrivbiträde på kommunalborgmästarexpeditionen, som var inrymd i Rådhuset tillsammans med socialkontor, polis och drätselkammare. 🎵 16 år tror jag visst att jag var 🎵🎵 !

Lördagen den 12/9 glömmar jag aldrig.

Jag hade blivit bekant med Siv, som sålde skor på till mig på Oscaria. Vi hade ett gemensamt intresse nämligen att dansa! Men var kunde man göra det? Jo på KA2's Dansrotunda!

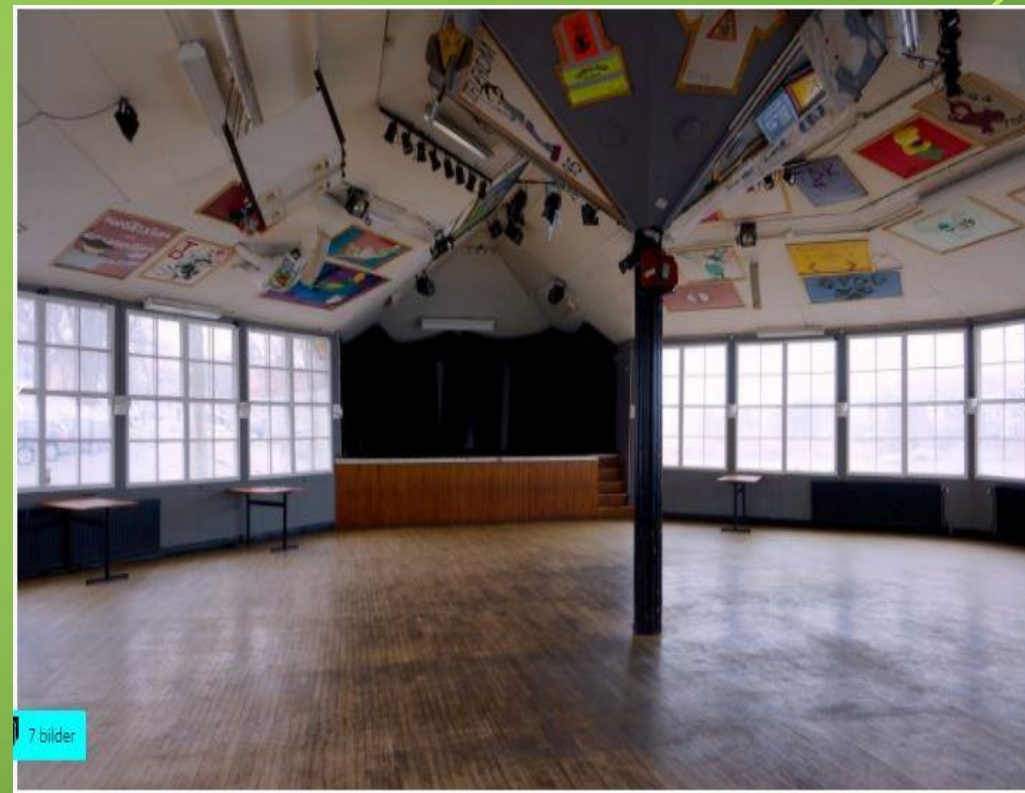

Men hur komma till Karlskrona och KA2's Rotunda undrade jag. LIFTA förstås, sa Siv!

Nä, det kan man väl inte? Jag hade ju bott ett kvarter bort från Folkets Park i Västerås och det fanns inte i mina tankar att lifta.

Jo men! Sagt och gjort vi ställde oss vid Karlskronavägen, jag lite spänd, tillsammans med många flera danssugna tjejer. In till Rotundan kom vi och hade hjärtans roligt.

Efteråt gick man till Bergåsa för att få lift hem såvida man inte träffat någon kille som man dansat sist med och körde en hem.

Dansrotundan. Affischerna i taket fanns inte 1959. Pelaren i mitten var ofta i vägen. Den flyttade ju inte på sig! Red. anm. Bild Blt.se

Denna kväll stod vi där med våra "tummar". Nekade nog en 4-5 bilburna killar som vi tyckte såg skumma ut.

Så kom det en bil med två grabbar som såg blyga och snälla ut.

Sagt och gjort vi hoppade in i baksätet. Färden blev vinglig och vi tittade på varandra Siv och jag; Är detta på riktigt??

Vi bad att få hoppa av men nej.

Färden fortsätter nerför Ryttmliden där ett stort rödljus tänds mot oss. Stanna ropar vi men chauffören ökar farten istället. Polisen som höll i lampan får slänga sig åt sidan för att inte bli överkörd.

Färden går med skrikande däck in mot ett staket och sedan STOPP vid järnvägens varningsskylt. Vi slänger oss ut ur bilen helt chockade. Polisbilen var framme direkt och undrade om vi kände killarna. Nej, sa vi. Har aldrig sett dem förut. Ska ni med oss nu säger en av poliserna? Pinsamt, det var Ronnebypolisen. Vi var igenkända! Vi nekar åka med, dumma fjollor. Polisen tar upp jakten på bilen. Hur ska vi nu komma hem?? Hur dum får man vara?!

Lyckligtvis kom Sivs äldre syster och hennes kille i sin nercabbade bil, så vi kom hem med dem. Dagen efter ringde polisen till oss. Vi måste till stationen och vittna! Huga! Aldrig mer lifta sa vi! Det tog 2 veckor så var vi ute igen men vi råkade aldrig ut för något liknande igen. Vi träffade båda var sin bilburen kille i början på 1960, som vi senare gifte oss med, så några ytterligare liftningar blev aldrig aktuella.

Händelsen var omnämnd i alla 3 tidningarna BLT, Sydöstran och Ronnebyposten. T.o.m i Expressen. Det tog ca 10 mån innan vi fick inställa oss på Domsagan i Karlskrona då de båda killarna skulle dömas. Bilen var stulen och körkort hade ingen av dem. Vad domen blev kommer jag inte ihåg.

IngaBritt Månsson.